

Collector's Item

ဇေယျာလင်း
ကဗျာဆိုတာ ပြုလုပ်ခြင်း

69 15996

ကြွက်အမေးအဖြေ

ကြွက်အမေးအဖြေကြွက်တစ်ကောင်ဟာ အခြားကြွက်တစ်ကောင်ကို မေးလိုက်တယ်။ မင်းကိုယ်မင်း ဘာထင်သလဲ။ အမေးခံကြွက်က မေးသူကြွက်ကို တုန့်ပြန်လိုက်တယ်။ အဖြေကို မင်းဘယ်ရှုထောင့်က လိုချင်သလဲ။ မေးသူကြွက်ရဲ့ဦးခေါင်းပေါ်မှာ လေဟာနယ်လုံး ပလုံစီသွားတယ်။ အမေးခံကြွက်ဟာ ရေးလက်စကို ဒီလိုဆက်ရေးတယ်။

“အဲဒီ ပိုးသတ်ဆေးလေးထဲမှာ ထလွင့်ပျံလုမတတ် ဆေးရုံနဲ့ပြစ်ပြစ်၊ ပတ်ပတ်လည် မှောင်မည်းအေးစက် သမုဒ္ဒရာထဲသြမပ်ကျနေတဲ့ တိုက်တင်းနစ်ပေါ်မှာ အရေးပေါ် ကြေညာနေတယ်။ “သင်္ဘောကို စွန့်ခွာကြပါ”။ “သင်္ဘောကို စွန့်ခွာကြပါ”။ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်တောင် စီမံခန့်ခွဲဖို့ အတတ်ပညာလုံးလုံးမရှိတာ။ ဘယ်လို အရိုးနွေးရမလဲ။ အနာဂတ်ကို ပေးစရာဘာမှ မရှိသလို ဘာမှလည်း မတောင်းဆိုဘူး။ ရယ်မောခြင်းဟာ ကြွေးကြော်သံပဲ။ အကယ်၍ နောက်ရာသီမှာ လူဖြစ်ခဲ့ရင်ပေါ့။

၁၉၈၀ ဝန်းကျင်ပိုစ်မော်ဒန် ဆင်ဆာဘစ်လစ်တီ လှုပ်နှိုးဖို့ဩကီးစားခဲ့တဲ့ ကဗျာစမ်းသပ်မှု လှိုင်းအပိုင်းအစ။ Valium ပါပဲ။ မူလလက်တင်စကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ “ကျန်းမာသန်စွမ်း”။ ကစားနည်းရဲ့ စည်းကမ်းတွေ မသတ်မှတ်ရ သေးဘူး။ ဆစ်ဂ်နီဖိုင်ရာတွေရဲ့ ပူးတွဲဗလာအောင်ပွဲတွေ။ တော်တော်လည်း အားအားလျားလျား လူချမ်းသာတွေ၊ စိတ်ဖိစီးမှုပိပြားတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ ဆန္ဒမပြည့်ဝတဲ့ အိမ်ရှင်မတွေ။ ခန္ဓာ လက်ခံလွယ်တဲ့ဆေး၊ မျှော်လင့်ချက်လိုလို ပေးတဲ့ဆေး။ ဒါကို မူလအမှတ်စက်အဖြစ် ပြန်ယူလတ်သော် . . အခြားအခြားသော အဓိပ္ပာယ်များဆီ လမ်းညွှန်မလား၊ လမ်းကြောင်းပေးမလား၊ ပိတ်သွားရင်ကော၊ အစက်အပြောက်ကအစ အနက်ကောက်လို့ရတဲ့ လျှို့ဝှက်မှုတွေ။ အကယ်၍ ဒီကိစ္စဟာ မှန်ကန်ပြီး ကျွန်တော်ဟာ မှန်ကန်စွာပြောနိုင်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် ပြောတာဟာ အမှန်တွေပါလို့ ဘယ်သူမှန်ကန်စွာ နားလည်လို့ရခဲ့ရင်။

ကဗျာမဆန်ဆုံးနွေခေါင်ခေါင် ပူအိုက်စပ်တစ်ညမှာ မိမိကိုယ်မိမိ ရွှေတွေနဲ့
မိဒီယာကြားခံပစ္စည်းကြမ်း တစ်ခုအဖြစ် ချွေးဒီးဒီးနဲ့ မြင်လိုက်တယ်။
ခေတ်မစားတော့တဲ့ အမှတ်ရမှုတွေ၊ ဖတ်လိုက်ရင် ပဲ့ကျသွားတဲ့ နိမိတ်ပုံဆွေးတွေ။
ခရိုအေးရှား စစ်ပွဲတုန်းကလည်း စစ်ဟာလူတိုင်းအတွက် ဆိုးဝါးခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။
ဘာသာစကား ထပ်ဖန်တလဲလဲမက်နေတဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ ငါဟာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ
ကြွက်ပဲဖြစ်နေတယ်။ ကြွက်ရောဂါ သည်စခန်းနဲ့ ကြွက်ကျန်းမာရေးစခန်းဟာ
လှောင်အိမ်သွပ်နန်းဩကီးနံရံဟိုဘက်ဒီဘက်ပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ဟိုဘက်ကူးလိုက်
ဒီဘက်ကူးလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေတာကိုမြင်နေရတာ ကဗျာဆိုတာ ကွဲကွဲပစ္စည်းပဲ၊ ကွဲကွဲ။
စာသားတစ်ခုရဲ့ အပိုင်းအစ တွေဟာ အခြားစာသားတွေထဲမှာ ရှိနေကြပြန်ရော
ဆိုတော့ကာ . . .

ဘာကြားခံအသိမှ မရှိတဲ့“ရိုးအ”စွာ ဖတ်မှုနဲ့ ဘယ်ဘက်ကမ်းဟာ
ဘာကမ်း။ နေ့ရဲ့အမှိုက်ပုံးကို ဖွင့်လိုက် တော့ အမှိုက်တွေကြားမှာ နေလုံးဟာ
ပြူတစ်ပြူတစ်နဲ့ ခံစားချက်ဖွင့်ဟဖော်ထုတ်မှုသီအိုရီအသုဘမှာ ဝေတဲ့
ယပ်တောင်ပေါ်အရေးအသား ဖတ်ဖူးလား။ “ပန်းပျိုးသူဟာ သူ့ပန်း တွေကို
ရေမွှေးမဖျန်းဘူး”တဲ့ အဲဒီ စကားဟာ . . . ။”

မေးသူကြွက်က အမေးခံကြွက်ကို မေးလိုက်တယ်။

မင်းရေးနေတာတွေဟာ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိလို့လဲ။ ။

၂၁၊ ဖေဖော်ဝါရီ၊ ၀၉

ရသဗေဒဝိဘာဂနှင့် ဆာလောင်နေသောအူများ

တခမ်းတနား စားပွဲသောက်ပွဲပြင်ထားသည့် ပိုစတာနှင့်

ဖြတ်ကြည့်သွားသူကြား အဓိပ္ပာယ်ဆက်သွယ်မှုတစ်ခုယူထားသည့်
အူခွေများပေါ်လွင်သည်(သကဲ့သို့) အူခွေအကြောင်းပြောရင် လိုအင်အာဟာရနှင့်
တွဲစပ်ငတ်မွတ်တတ်ဖို့လိုပါသည် အနုပညာအသင်းအသန်ချေးဖို့လာသူအား
အူခွေအကြောင်းပြောရခက်ပါသည် အူအလို အုတ်(Art)လိုက်နိုင်ပါ့မလား ???

တော်လ်စတိုင်းအူက ဘယ်လို အာရင်ဘွက်အူက ညာလို

အဝတ်အထည်အူကအစ အင်္ဂါဩဂိဟ်လလေ့လာရေးဩဂိလ်တုအူအဆုံး
အိပ်စပ်ရက်ရှင်နစ်ဇင်းအူကအစ (နှစ်နှစ်ခံ)ပဋိသန္ဓေတားအူခွေအဆုံး
ပရိယေသနအူလမ်းကြောင်းကအစ ရသဝိဘာဂအူဟောင်းလောင်းအဆုံး
လုံးချာလည်ဘီးကျွဲစကားလွန်လက်လွန်ကြက်သွန်စွန်ပလွန်အူပင်အောက်မှာ
ကဗျာလေးနည်းနည်းပါမှ ဗိုက်ဆာတာပိုမလှဘူးလား ကိုချောရေ
သွက်သွက်ခါဗင်ဂိုးပန်းချီကားထဲက လယ်သမားစီးဘွတ်ဖိနပ်နွမ်းတစ်ရံနဲ့
ချာဂျင်ပြည့် အင်ဒီဝါးဟိုးရဲ့ “စိန်မှုန့်စီဖိနပ်”

ဘယ်ဟာ အနုပညာပန်းသီးနဲ့ပိုတူသလဲ ခပ်ဆာဆာပဲမေးရတယ်

ဆာလောင်မှုအနုပညာတစ်ဖက်ကမ်းခတ်သူများ (မျက်ခမ်းစပ်သူများ) အကြွေးယူ၊
ရောင်းပြီးဆပ်၊ လမ်းဘေးဗန်းကလေးထဲက ဘန်ဂလိုလိုပန်းသီးလား
ဒီနှစ်မှာပန်းသီးအထူးဈေးကျလို့ ကမ္ဘာ့ပစ္စည်းမဲ့များစားရတဲ့စီးပွားရေးလား
ကမ္ဘာကြီးဟာ တစ်ခြမ်းအိပ်မပျော်ဘူးတဲ့ တစ်ခြမ်းမနိုးသေးဘူးတဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ
ပန်းသီးကို တစ်ခြမ်းကိုက်ပြီး တစ်ခြမ်းကို စိုက်နေတယ်တဲ့ ကမ္ဘာကြီးဟာ
ကျွန်တော့်လိုဗန်းအတွက်တော့

ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်နေတဲ့ ကမ်းပါးကြီးပဲ (ကျွန်တော့်ခေါင်း)၂

အဲဒီ ကမ်းပါးကြီးထဲမှာ ရှေ့တိုးနောက်ငင်ပြုလို့ရတာ

ကျွေပတ်ပြီး ကြည့်လို့ရတာ

အပေါ်စီးအောက်စီးက ကြည့်လို့ရတာ ကို

“အနက်”လို့ ခေါ်တယ် (လို့ ယောင်ယောင်ဝါးဝါးကြားဖူးတယ်)

ကဗျာမှာကော ဘဝမှာကော ဦးနှောက်အလုပ်လုပ်ပုံမှာကော . . . ကော
ပန်းသီး(ချင်းတောင်လား၊ ဝါရှင်တန်လား၊ သဘာဝ သီးပင်လား၊ မျိုးဗီဇ
ကညော့ထားတာလား)ထဲမှာကော မီးမလာရင်အေးမလား ကမ်းပါးကြီးဟာ
နွေးထွေးမလား အဲဒီ ပန်းသီးပေါက်ပြီလား ကူးရဲရင်ကူးလို့ရတာ
သက်ပြင်းတစ်ချချရေရှိတယ် ရော့ ရေ သောက် သောက် သောက် သောက်
စာမျက်နှာပေါ် ဂလု ဂလုမြည်အောင်သောက် ကုန်ကျစရိတ်ဘောက်ချာကို
လူကြီးမင်းထံပို့လိုက်ရင် ဒင်း အူတိုသွားမလား မာစီးဒီးတစ်စီးနဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို
ပန်းသီးထဲမောင်းလို့ရမလား တောင်မရောက် မြောက်မရောက် သူငယ်ချင်း၊ မင်းကွာ
. . . ငါ့ဆီ ပန်းသီးရဲ့ အနုပညာလာတောင်းနေတာ အူသံလို . . .။ ။

၃၁၊ မတ်၊ ၂၀၀၉

ငါတို့ကိုယ်ငါတို့ လေယာဉ်ပျံတစ်စီးလိုတည်ဆောက်ကြ

ငါတို့ကိုယ်ငါတို့ လေယာဉ်ပျံတစ်စီး၊

ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ခင်ဗျား ပေါင်းတတ်ပြီလား။

တစ်ချိန်တုန်းက မင်းကတော်ရဲ့အလောင်းဈေး ၁၅ သိန်းကို ပေါင်းကူးတတ်ပြီလား။

အတွေ့အပြုံကံဟာ အသိအမြင်မိုးလေဝသကို ပြောင်းလဲစေတယ်ကို

ပေါင်းခံတတ်ပြီလား။

ငါတွေ့တာဟာ ငါမှတ်ထားတာတွေပဲ၊ မရှင်သန်လာကြဘူးနဲ့ ပေါင်းခြုံတတ်ပြီလား။

အရှိတရားတစ်ကွက်ကို ငါဆုတ်ဖြလိုက်တယ်

အဲဒီ ကွက်လပ်ကို ကဗျာတစ်ပုဒ်နဲ့ ငါဖုံးအုပ်လိုက်တယ်

အဲဒါ ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်းတတ်ပြီလား

ပေါင်းတင်တတ်ပြီလား ကောင်းကင်ကြီးဟာ ငါတို့

အကြောင်းစဉ်းစားရလွန်းလို့ အိပ်မပျော်နိုင်ဘူးတဲ့

မြေကြီးဟာ ငါတို့ အိပ်မောကျနေတုန်း ငါတို့ ရှိသေးရဲ့လား

လာလာစမ်းတယ်ကို ပေါင်းဖက်တတ်ပြီလား

ပေါင်းယှက်တတ်ပြီလားလေ

ရေကို ရေနဲ့ဆေးကြောရသလို

ကဗျာကို ကဗျာနဲ့ပဲ ဆေးကြောရတယ်

ပြောလွန်းကြတာ လက်လွန်နေပြီ ပေါင်းနှုတ်တတ်ပြီလား

အရင်းရှင်အသပြာသည် အရင်းရှင်၏

အရင်းအနှီးဘဝသို့ ပြောင်းလဲသွားပြီး

ခေါင်းပုံဖြတ်ကိရိယာဖြစ်လာခဲ့ပေသည်

ဆိုရှယ်လစ်အသပြာမှာမူကား လူ

သုံးကုန်ပစ္စည်းများ ဖြန့်ဝေရာတွင် အသုံးပြုသော

ဖြန့်ဝေရေး ကိရိယာသာလျှင် ဖြစ်တော့သည်စီးလိုတည်ဆောက်ကြ

“လူတို့၏ ကုန်လုပ်ဆက်ဆံရေးသမိုင်း” ဧပြီ၊ ၁၉၆၈

ပစ္စုပ္ပန်ကို ပြန်မထုတ်လုပ်တဲ့ အနာဂတ်ဆီသို့

ပေါင်းသင်တတ်ပြီလား

ဂါးထရု(ဒ်)စတိုင်းန့်ရဲ့ ပုံတူပန်းချီကားကို ပီကာဆို

ဆွဲအပြီးမှာ ကြည့်သူတွေက “ဟင် . . . တူလည်း မတူဘူး”

ပီကာဆိုပြော(ဟော)လိုက်တယ် “တစ်နေ့တူလာလိမ့်မယ်”

ပေါင်းသင်းတတ်ပြီလား အဲဒါ

ကဗျာဆိုတာ ကွဲကွဲပစ္စည်းကို စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံမှန်ပြီလား။

ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် ဆက်စကားပြောလို့ရတယ်။

ဒါမှမဟုတ်၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်ကြား ပြောစရာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။

ဟုတ်ပြီလား။

အဲဒီ တော့ ခင်ဗျားပြောတဲ့စကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်။ ။

၂၃၊ မတ်၊ ၂၀၀၉

Your World Today ယနေ့ သင့်ကမ္ဘာ

ပြတ်သိပ်ကျပ်ညပ်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းအစွန်အဖျားမှာ
ရှေးဟောင်းရာဇဝင်ဘတ်စ်ကား

ဆင်ခြင်မှုအဓိကဝါဒနီးပါးနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့
(ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်) အခုထိမမွေးသေး

အသက်ပိုရှည်ဖို့ အရေးကြီးတယ် ဩဝါဒလိုလို အမိန့်လိုလို
“သာမန်ဘဝတွေကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ အကြမ်းဖက်ဝါဒ ၉/၁၁”
အဲသလိုဆို ကမ္ဘာကြီးဟာ မှောင်မိုက်နေလိုက်မယ့်ဖြစ်ခြင်း

“ကျွန်တော်ဟာ သူရဲကောင်း မဟုတ်ရိုးအမှန်ပါ” ဟု ဝန်ခံကြောင်း
ဥရောပဟာ အမေရိကန်ကို အကြွေးတင်သလို
သူ့လောဘဟာ သေအထိကံကို အကြွေးတင်တယ်
မကိုင်တွယ်ရသေးတဲ့ အပြုကြီးတွေ စိတ္တလူမှု
အင်အားမဲ့စွာ လက်ပိုက် မကြည့်ရင်
ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားရတယ် ရဝမ်ဒါ/ကုလသမဂ္ဂ
ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာလည်း ဗုံးဖောက်ခွဲကြတယ်
မိန်းကလေးတွေကိုလည်း နှာခေါင်းဖြတ်ပစ်တယ်
မွေးကင်းစကလေးငယ်တွေကိုလည်း
သေခြင်းချို့ချို့တိုက်ကျွေးတယ်

ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ဘယ်နေရာ
သင့်ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ယနေ့ဘယ်နေရာ
ဒီလိုမျိုးအချိန်မှာ လေက တောင်ကပဲတိုက်တိုက်
လေကပဲ တိုက်တိုက် သန့်စင်သပ်ရပ်တဲ့ တိုက်ပွဲပဲဖြစ်ပါစေ
“သူတို့ကတော့ ရတယ်၊ ပိုက်ဆံရှိတာကိုး”ပဲ ပြောပြော

ကိုယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က ကိစ္စကိုလည်း ကိုယ်စွက်ဖက်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ပါ

၂၁ ရာစုထဲ ရောက်ခဲ့ပြီလို့ လည်ဆယ်ပြောလိုပြော

အစွန်းရောက်ပျော်ရွှင်မှုထဲမှာ ဆေးခန်းမှိန်ပျပျလင်းနေတယ်

ရွေးချယ်မှုတစ်ခုဟာ သူ့လိပ်ပြာ

သူဓားနဲ့ အကြိမ်ကြိမ်မွန်း

ဘယ်သူမှတော့ မသိပါဘူး လူချောလူလှ

ငါဟာ လူငယ်လူရွယ် ကမ္ဘာကြီးကိုသိမ်းပိုက်မယ်

ညတွင်းချင်းပဲ မုသားတွေဟာ ဘက်ပြောင်းသွားတယ်

ကျွန်တော့်ကို ဖက်လှဲတကင်းဆက်ဆံလာတယ်

ကျွန်တော့်ပွက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို လှန်ပြီးလျက်ပေးတယ်

ဩဂုတ်ဝတ်ဇိကနေ သင်လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီတဲ့

သတင်းနဲ့ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းနဲ့ အယ်ဒီတာ့အဘော်နဲ့

အဲဒီ ကနေ

ပြေးရင်းလွှားရင်း

အမြစ်ထူထူထဲထဲကြီးကို

ခလုတ်တိုက် တောကောင်တွေနဲ့ မျက်လုံးချင်းဆုံ ပူပူပန်ပန်

အငွေ့ပျံ ဘာပရိသတ်မှ မရှိခဲ့ပါဘူး

အရေးအသားရဲ့အစွန်အဖျားမှာ အသံမဲ့အကွာရာဝက်လို

အရိုးအသား ရှာမတွေ့ဘူးလို့လည်း အရပ်က သဲ့သဲ့ ထွက်တယ်လား။ ။

နောက်ဆုံးပိုဒ်

နှုတ်ခမ်းသားနဲ့ ဆက်စပ်နယ်မြေအနေအထား ကင်းထောက်ဖို့
ရီဝေဝေ ကျလာတယ် အခြေအနေ မသဲကွဲတဲ့ စံပယ်တင်မဲ့
တဝိုက်မှာ စွန့်စွန့်စားစား တွားသွားလို့ ဖြစ်ချင်တော့
နယ်မြေဟာ မြေပုံထဲ မပါရှိဘူး အဲဒီ နေရာကိုလည်း
ငွေကြေးဟာ ဖိဖိစီးစီး သိမ်းပိုက်ထားတယ် လမ်းရဲ့
ဝဲဘက်ကနေ ငွေချိန်ခွင်ပေါ်တင်ပြီး မှေးကြည့်တဲ့အကြည့်နဲ့
တရစပ် ပစ်ခတ်ခံရပြန်တယ် နဖူးလွင်ပြင်မှာ ပြင်းထန်တဲ့
အပစ်အခတ်အနမ်းတွေ အရေပြားအောက်က ဗျူဟာတွေ
အစဉ်အလာတိုက်ကွက်ကို ပြောက်ကြားစစ် လျှပ်တစ်ပြက်ဆင်
လက်တွေ ခြေတွေ နားရွက်တွေ နှာခေါင်းတွေ ရင်ဘတ်တွေ ရှုပ်ထွေးသွားတယ်
စတုဂံနဲ့ တြိဂံခဏခွဲပြီး ဆေးလိပ်တစ်ရှိုက်နဲ့
ရရှိတဲ့ သတင်းကို နည်းစနစ် မပီပြင်စွာ စစ်ဆေးလိုက်တယ်
““လင်းယုန်မှ ချယ်ရီ လင်းယုန်မှ ချယ်ရီ အနေအထားကို တင်ပြပါ
ဒါပဲ”” အနေအထားဟာ နားရွက်တစ်ဖက်ထဲ ဝင်စနည်းနာတယ်
မျက်နှာတစ်ခုဟာ မွဲတစ်ခုကို ခလုတ်နှိပ်လိုက်တယ်
သို့ပန်း မယူကြေး ပခုံးကမူလေးမှာ တရစပ်ပစ်ခတ်
လည်တိုင်မှာ ပေါ့ဝီခင်းတွေ ရဲခနဲကွက်ပြီး ကူးစက်သွားတယ်
နှာမူတ်သံပစ်ကူနဲ့ အချက်အချာဒေသကို ကျားကုတ်ကျားခဲ
သိမ်းပိုက်လိုက်နိုင်တယ် လျှို့ဝှက်ဒေသခံတွေဟာ
သစ်သီးတွေ ပန်းတွေ ကောင်းကင်ပြာတွေ ပင်လယ်လှိုင်းလုံးကြီးတွေနဲ့
လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ထွက်ကြိုဆိုကြတယ်
မှိတ်အမ်းနေတဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံဟာ အောင်လံလို
ပြူးကျယ်သွားပြီး အံ့သြတောင်းဆိုတွန့်ဆုတ်လှုပ်ရှား

သည်းထန်အကြည့်ကြီး ငှားငှားစွင့်စွင့်
အကြာကြီးလို့ထင်ရတဲ့ တစ်ခဏ
တစ်ခဏလို့ထင်ရတဲ့ တမေ့တမော
နှစ်ပေါင်းများ လျှောကျသွားပြီးတဲ့အထိ
အမှတ်ရမှုရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ တအုံနွေးနွေး ဟုန်းတောက်တယ်
အဲဒီ ဘက်က ဘာသတင်းမှ ပြန်မလာဘူး
ရာဇဝင်ရဲ့ အရိုးပေါ်မှာ အသားတွေတက်လာတယ်
နှုတ်ခမ်းချင်းမခွဲမိမှတ်မှတ်ရရ
ဥယျာဉ်ထဲက ရွှမ်းမှည့်စတော်ဘယ်ရီသီးတွေ စားခဲ့ကြတယ်။ ။